

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Факультет ветеринарної медицини

НДІ Здоров'я тварин

«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я - 2022»

**Матеріали Міжнародної наукової конференції
присвяченої 100-річчю кафедр факультету ветеринарної медицини**

22-24 вересня 2022 р.

Київ – 2022

УДК 614

Організатор конференції: Національний університет біоресурсів і природокористування України

«Єдине здоров'я – 2022»: Міжнародна наукова конференція, м. Київ, Україна, 22-24 вересня 2022 року: матеріали конференції. Київ. 2022. 412 с.

ISBN 978-617-8184-33-9

За викладений в тезах матеріал відповідають безпосередньо автори.

У збірнику подані результати наукових досліджень фундаментального і прикладного характеру, одержані за останні роки науковцями факультету ветеринарної медицини та інших підрозділів Національного університету біоресурсів і природокористування України, навчальних і наукових установ України та зарубіжжя, де проводяться дослідження з біології тварин, заразної і незаразної патології тварин, гігієни та якості і безпеки продукції тваринництва.

Організаційний комітет з підготовки збірника тез:

Цвіліховський М.І., д.біол.н., професор; Голопура С.І., д.вет.н., доцент;
Грушанська Н.Г., д.вет.н., доцент; Шарандак П.В., д.вет.н., доцент;
Немова Т.В., к.вет.н., доцент; Палюх Т.А., к.вет.н.

«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»:

Матеріали Міжнародної наукової конференції
присвяченої 100-річчю кафедр факультету ветеринарної медицини

Відповідальний за випуск: Н.Г. Грушанська

©НУБіП України, 2022

Використання укриттів не лише зменшить канібалізм, створивши місця схову, а й дозволить збільшити питому площу. Таким чином, буде використовуватися не лише дно водойми, а й весь об'єм в цілому. В якості об'єктів для укриття ми використовуємо легкі овочеві ящики з пластику та сітку огіркову шпалерну. Огіркова сітка створює своєрідний лабіринт, в якому креветки з легкістю можуть заховатися.

Прояви канібалізму найбільш виражені у період линьки, оскільки креветка в цей період найменш захищена. 27–36 доба є однією з основних у стадії розвитку креветки *Macrobrachium Rosenbergii*, в цей період відбувається метаморфоз перших личинок у постличинки. І саме для цього періоду характерні асинхронні линьки, які викликають посилення канібалізму, що в свою чергу збільшує відсоток летальності. При щільності посадки 100 шт/л виживаємість личинок складала 50%, а при зменшенні щільності до 50 шт/л – 67%.

В подальшому зменшували щільність посадки постличинок починаючи з 5000 шт/м², через 7 днів до 2000 шт/м² та 1000 шт/м², кожного разу проводячи сортування. Це сприяло зменшенню проявів канібалізму.

Щільність посадки у стави, залежно від технологічних параметрів, може варіювати від 1 до 5 шт/м². Рекомендована нами щільність заселення водойми креветкою у розрахунку 100 дорослих особин на 1000 літрів води. Це дозволяє креветці безпечно існувати у водоймі та більш інтенсивно набирати вагу.

Під час перевезення постличинок на невеликі відстані доцільно використовувати бідони (40–50 л) з аерацією при щільності посадки 500 шт/л. За умов збільшення терміну перевезення – щільність посадки необхідно трохи знижувати.

При рівних розмірах креветки непогано уживаються між собою, конфліктуючи лише при дефіциті притулків та корму. Бійки їх досить азартні, але, як правило, до серйозних травм може дійти лише в тому випадку, якщо один із суперників зараз позбавлений хітинового покриву. Самці досить територіальні та часто можна бачити самців без клешнів. Це наслідки битв за територію та домінування. Тому більшість креветок *Macrobrachium Rosenbergii* почуватимуться спокійно удвоймах з багатою рослинністю та великою кількістю укриттів із каменів, гротів, корчів.

Вирощування креветки *Macrobrachium Rosenbergii* на промисловій основі в Україні є перспективним напрямком, який стрімко розвивається і стає досить популярним серед населення.

УДК 619:636.087.7:615.918:616.992:636

**АНАЛІЗ ЗМІН ВМІСТУ МІКРОНУТРИЄНТІВ У КРОВІ ПОРОСЯТ
ПІД ВПЛИВОМ КОРМОВОЇ ДОБАВКИ ЗА АСОЦІЙОВАНОГО
МІКОТОКСИКОЗУ**

Вовкотруб Н.В., кандидат ветеринарних наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

Комплексне ураження корму токсинами грибів ускладнює профілактику мікотоксикозів у тварин, адже мікотоксини мають різні фізико-хімічні властивості, й застосування одного методу детоксикації або деконтамінації (використання

певного сорбційного препарату) не завжди ефективно [1–3]. Крім того, відома здатність сорбентів зв'язувати та виводити з організму макро-, мікроелементи, вітаміни, поживні речовини, що призводить до зниження продуктивності тварин і стає причиною відмови від мікотоксинзв'язувальних препаратів [4].

Метою роботи було проаналізувати зміни показників мікромінерального метаболізму в поросят під впливом кормової добавки Харуфікс+ за асоційованого мікотоксикозу.

Для досягнення поставленої мети сформували чотири групи відлучених поросят по 10 голів у кожній. Поросята першої групи отримували комбікорм з Харуфіксом з розрахунку 1 кг/т. Поросятам другої групи згодовували корм, що містить Т-2 токсин – 0,1 мг/кг, фумонізін В1 – 0,5 мг/кг, вомітоксин – 0,1 мг/кг та пеніцилову кислоту – 1 мг/кг. До раціону тварин третьої групи входив комплекс мікотоксинів і антитоксична кормова добавка Харуфікс+ у дозі 1 кг/т, поросятам четвертої групи (контрольної) згодовували корм без мікотоксинів. Досвід тривав 14 днів. На початку та в ході експерименту проводили біохімічне дослідження зразків крові поросят з метою оцінки рівня мікроелементів – цинку, мангану, феруму та купруму. Кров для дослідження відбирали з орбітального венозного синусу поросят у вакуумні пробірки з гелем та активатором згортання. Вміст феруму, купруму, цинку та мангану в сироватці крові визначали методом атомно-абсорбційної спектrophотометрії з використанням атомно-абсорбційного спектrophотометра Shimadzu (Японія).

Уміст феруму був високим у крові тварин, раціон яких містив Харуфікс+, середнє значення цього нутрієнту становило $681,7 \pm 151,9$ мкг/100 мл. Рівень його в крові поросят 3 і 4-ї груп майже не відрізнявся і в середньому досягав $505,8 \pm 182,1$ ($207,0$ – $835,5$) і $529,0 \pm 268,0$ ($212,0$ – $1063,7$) мкг/100 мл відповідно. Разом із тим, у тварин, раціон яких був контамінований мікотоксинами, вміст цього мікронутрієнту був значно нижчим і в середньому становив $384,2 \pm 178,0$ мкг/100 мл, що в 1,8 рази менше, ніж у першій групі і в 1,4 рази менше, ніж у контролі. Гомеостаз купруму в організмі поросят, яким вводили кормову добавку, не зазнав істотних змін. Уміст мікроелементу в крові тварин першої групи становив в середньому $288,9 \pm 13,8$ ($261,7$ – $306,5$) проти $285,9 \pm 42,8$ мкг/100 мл у контролі. Однак у другій дослідній групі поросят уміст купруму в сироватці крові був на 31,7% нижчим порівняно з контрольною групою, що свідчить про негативний вплив мікотоксинів на всмоктування цього мікроелементу в шлунково-кишковому тракті тварин. Вміст цинку в сироватці крові тварин першої групи становив у середньому $38,7 \pm 2,31$ мкг/100 мл, що на 34,8 % вище ($p < 0,01$), ніж у контролі ($28,7 \pm 1,85$ мкг /100 мл). Найвищим цей показник був у поросят третьої дослідної групи – $70,9 \pm 31,1$ мкг/100 мл, що у 2,2 та 2,5 рази перевищувало аналогічний показник у 2 та 4 групі відповідно. Напевно, це пояснюється позитивним впливом компонентів Харуфікса на засвоєння цинку на тлі ураження мікотоксинами. Що стосується змін рівня мангану, то у поросят усіх трьох дослідних груп вміст його в крові був майже на однаковому рівні – $25,9$ – $26,1$ мкг/100 мл, що в 1,6 рази перевищувало середнє значення в тварин контрольної групи ($15,9 \pm 0,40$ мкг/100 мл). Тим не менш, можливим підвищення рівня мангану в крові було лише в 1-й групі ($p < 0,05$). В результаті проведених досліджень встановлено антитоксичну ефективність

кормової добавки "Харуфікс+" за експериментально змодельованого асоційованого мікотоксикозу поросят, застосування якої не призводило до порушення засвоєння корисних компонентів корму. Моніторинг змін вмісту феруму, цинку, купруму та мангану в крові поросят підтвердив стабільність їхнього гомеостазу на фоні застосування сорбенту.

Список використаної літератури

1. Abdallah, M.F.; Girgin, G.; Baydar, T. Occurrence, prevention, and limitation of mycotoxins in feeds. *Anim. Nutr. Feed Technol.* 2015, 15, 471–490. [CrossRef].
2. Paterson R., Lima N. *Toxicology of Mycotoxins Molecular, Clinical and Environmental Toxicology.* 2010. Vol. 100. P. 31–63.
3. Swamy H.V.L.N., Smith T.K., MacDonald H.J. Effect of feeding blends of grains naturally contaminated with *Fusarium* mycotoxins on brain regional neurochemistry of starter pigs and broiler chickens. *Anim. Sci.* 2004. Vol. 82. P. 2131–2139.
4. Дياز Д. Микотоксини и микотоксикозы. Д. Дياز. М.: Печатный город, 2006. 382 с.

УДК 619:618.19-089.87:636.8

ОЦІНКА ПІДХОДІВ ДО ЕЛЕКТРОХІРУРГІЧНОЇ МАСТЕКТОМІЇ У КІШОК

**Гергаулов М.В., здобувач вищої освіти третього
(освітньо-наукового) рівня**

Білий Д.Д., доктор ветеринарних наук, професор

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Висока частка злоякісних пухлин в структурі неоплазій молочної залози у кішок та множинність ураження «пакетів» на тлі їх високої агресивності із залучення сторожових лімфатичних вузлів, обумовлюють актуальність порівняльної оцінки клінічної ефективності за різного об'єму електрокоагуляції новоутворень та оточуючих тканин.

Мета роботи – порівняльна оцінка клінічної ефективності білатеральної мастектомії та радикальної місцевої ексцизії ураженого «пакету» молочної залози у кішок.

Дослідження проводили у кішок із поодинокими злоякісними неоплазіями молочної залози за умови відсутності метастатичних вогнищ у відділених ділянках тіла, насамперед легенях ($T_2N_{0-1}M_0$). Вік пацієнтів складав від семи до дев'яти років.

У контрольній групі (n=17) мастектомію проводили із використанням електрокоагулятора, екстирпували новоутворення та оточуючі тканини. У кішок дослідної групи (n=15) видаляли обидва ряди молочної залози та сторожові лімфатичні вузли. В першому випадку операційну рану повністю зашивали, в другому – додатково дренивали впродовж 7–10 днів, її обробку здійснювали за загальноприйнятою схемою. В післяопераційний період протягом 10 днів призначали курс антибіотикотерапії цефтриаксоном (добова доза – 30 мг/кг). Починаючи із другого дня після мастектомії та впродовж наступних 7 днів застосовували нестероїдний протизапальний засіб мелоксивет (доза 0,05 мл/кг).